

Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9

OsloMet
v/ nemnd for studentsaker
Postboks 4 St.Olavsplass
0130 Oslo

Bergen, 17.04.2024
Deres ref.:
Vår ref.: 24/02605 (117/2023)

Unntatt offentligheten etter offl. § 13 første ledd, jf. fvl. § 13 første ledd

SAK NR. 117/2023: VEDTAK FATTET AV FELLES KLAGENEMND I SAK OM ANNULLERING OG UTESTENING PÅ GRUNN AV FUSK

Det vises til vedtak fattet av klagenemnda ved OsloMet i sak 22/04933, som ble påklaget til Felles klagenemnd.

Saken er tidligere behandlet av Felles klagenemnd i møte 01.06.2023, der vedtaket i underinstansen ble endret.

Bakgrunnen for den nye behandlingen er at Kunnskapsdepartementet i brev av 08.11.2023 har uttalt at enkelte vedtak i Felles klagenemnd (nemnda) gjort i perioden 01.04.2022 til 22.09.2023, er ugyldige på grunn av at tidligere leder for klagenemnda og to studentrepresentanter (et medlem og et varamedlem) i denne perioden var ugyldig oppnevnt, og at disse sakene må behandles på nytt. Dette gjelder vedtak, der nemnda ikke ville ha vært vedtaksfør uten at noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene deltok, og saker der det var dissens i nemndas opprinnelige behandling og stemmen til noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene var avgjørende for innholdet i vedtaket.

Felles klagenemnd ville ikke ha vært vedtaksfør under behandling av saken i møtet 01.06.2023, uten at den ugyldig oppnevnte studentrepresentanten var til stede, jf. § 3 i Forskrift om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universitet og høyskoler. Vedtaket er derfor ugyldig, og det må treffes nytt vedtak.

Felles klagenemnd har på denne bakgrunn besluttet å behandle klagerens sak 23/00292 (117/2023) på nytt med ny nemndssammensetning, jf. forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav c. Klageren ble i brev 21.02.2024 informert om at Felles klagenemnd ville gjøre en fornyet behandling av klagesaken med ny nemndssammensetning våren 2024.

Felles klagenemnd med riktig sammensetning, behandlet saken under møte 15.04.2024. Tidligere vedtak fattet av Felles klagenemnd ble opphevet. Vedtak fattet av klagenemnda ved OsloMet ble endret til annullering av [REDACTED] og utestenging i ett semester.

FELLES KLAGENEMND BEMERKER

Felles klagenemnd er rett klageinstans i saker om annullering og utestenging, jf. forskrift nr. 1192 om Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler (uhl.) § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9, fastsatt av Kunnskapsdepartementet 10.10.2005. Felles klagenemnd kan som klageinstans prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.

Av de medlemmene i Felles klagenemnd som deltar i behandlingen av omgjørings-saken, deltok Fredrik Boksasp, Liv Sandvik og Frode Randal i den tidligere behandlingen av saken.

På grunn av den medieoppmerksomheten som har vært omkring Felles Klagenemnd sitt arbeid, har Felles Klagenemnd vurdert om disse medlemmers deltakelse i den tidligere behandlingen av saken, er et særegent forhold som er egnet til å svekke medlemmenes upartiskhet, og derfor medfører at medlemmene er inhabile i behandlingen av omgjøringsaker, jf. fvl. § 6 annet ledd. Felles klagenemnd har avgjort habilitetsspørsmålet etter fvl. § 8, og har kommet til at nemndas medlemmer er habile i vurderingen av omgjørings-saken.

I vurderingen av habilitetsspørsmålet har nemnda vektlagt at det rettslige utgangspunktet er at tidligere deltakelse i behandlingen av en sak som tas opp til ny behandling av det samme organet, ikke fører til inhabilitet. Nemnda er et kollegialt organ der hvert medlem har ansvaret for å gjøre seg opp en selvstendig mening om sakene og det må kunne forutsettes at de også ved den nye behandlingen foretar en objektiv og saklig vurdering. Nemndsmedlemmene er utnevnt fordi de har den kompetanse og bakgrunn som kreves etter forskrift om felles klagenemnd § 2 annet ledd.

De forhold som har skapt medieoppmerksomhet og har ført til at saken må behandles på nytt, knytter seg ikke til noen av de nåværende medlemmene av Felles klagenemnd, men til at tidligere leder og to studentmedlemmer var oppnevnt i strid med forskriften.

Medlemmene har ingen egeninteresse i utfallet av saken. De aktuelle medlemmene vurderer ikke seg selv som inhabile i saken.

Kunnskapsdepartementet har i brev til Felles Klagenemnd datert 5. januar 2024, også gitt uttrykk for at departementet ser det som klart at deltakelse i den tidligere behandlingen av et vedtak som er oppe til ny behandling, ikke fører til inhabilitet, med mindre det foreligger særlige forhold i den enkelte sak.

Det enkelte medlem har ansvaret for å vurdere om det foreligger særlige forhold som kan føre til inhabilitet. Ingen av de aktuelle medlemmene har gitt uttrykk for at det foreligger slike forhold.

Sakens bakgrunn

Klageren er [REDACTED], representert ved advokat Snorre Kristiansen ved forrige behandling av saken. Klageren fikk opptak til [REDACTED], og er i sitt [REDACTED]. Saken gjelder mistanke om fusk ved innlevering av [REDACTED] i emnet [REDACTED] våren 2022. [REDACTED] er skrevet sammen med en medstudent.

I forbindelse med plagiatkontroll ble det oppdaget tekstlikhet på 14 prosent med andre kilder, hovedsakelig to masteroppgaver. Masteroppgavene var ikke henvist til. Det var likheter i deler av besvarelsen som omhandlet sammendrag, innledning og teori. Det ble også oppdaget tilsvarende tekstlikhet med andre masteroppgaver som heller ikke var henvist.

Sensor viste i en udatert rapport til at mistanken om fusk var basert på plagiatkontrollen, som ga utslag på 14 prosent tekstlikhet for selve besvarelsen, og 52 prosent for vedleggene til besvarelsen. Det ble hovedsakelig funnet likheter med en masteroppgave levert ved NTNU i 2021 og en masteroppgave levert ved NHH i 2018, som ga utslag på henholdsvis 44 og 23 tilfeller. I hovedsak var problemstilling, teoretisk grunnlag, metodisk tilnærming, referanser og intervjuguide kopiert uten henvisning. Sensor viste til at [REDACTED] skulle være et selvstendig vitenskapelig arbeid, men vurderte klagerens besvarelse til i liten grad å være et selvstendig arbeid. Det var i stor grad kopiert fra de to masteroppgavene uten at disse var oppgitt som kilder. Sensor viste også til at det mange steder var likheter som ikke var direkte plagiat, men som var sterkt inspirert av masteroppgavene. Studentenes problemstilling var i stor grad kopi av NTNU-oppgaven, og i teorikapittelet var det klare likheter til NHH-oppgaven. Ved metodisk tilnærming var det stor grad av kopi fra NTNU-oppgaven, og store likheter i tekst og tilnærming som kom best frem ved en sammenligning av metodekapitlene.

Når det gjaldt vedleggene var de mest alvorlige treffene, ifølge sensors vurdering, treffene hvor det var skrevet direkte av intervjuguiden til masteroppgaven fra NTNU. Sensor hadde som intern veileder ikke mottatt informasjon fra studenten som dokumenterte at de faktisk hadde gjennomført [REDACTED] intervjuer. Sensor vurderte at forholdet utgjorde svært alvorlig plagiering av tekst fra sentrale deler av andres arbeid, og svært alvorlig kopiering av andre studenters åndsverk i form av kopi av problemstilling, teoretisk og metodisk tilnærming. Sensor forklarte at referansebruk hadde blitt tatt opp i veiledning flere ganger, og at sensor hadde fortalt studentene at det var en god ide å se på andre masteroppgaver for å få ide til kildebruk, men at masteroppgavene måtte oppgis som referanser på lik line med andre kilder dersom de brukte disse til mer enn inspirasjon. Studentene hadde ikke nevnt de to masteroppgavene i veiledning. Ved siste tilbakemelding fikk studentene beskjed om at deres kildehenvisninger til tider var mangelfulle.

Klagerens advokat innga en uttalelse 06.07.2022 på vegne av både klageren og medstudenten. Studentene hadde gitt en redegjørelse, og forklarte at de hadde brukt flere masteroppgaver som inspirasjon til egen besvarelse. De valgte å ikke legge til disse som kilder, da de trodde at dette ikke var noe man gjorde. Deres veileder hadde også gitt beskjed om at dette var greit. Problemstillingen til besvarelsen hadde de utformet på egen hånd, og anførte at det ikke var monopol på problemstillinger. Det var skrevet få andre oppgaver om samme tema, det fantes lite konkret forskning, og de hadde brukt mye tid på finne relevante kilder. De hadde lest relevante masteroppgaver, men hadde bare henvist til artiklene de hadde hentet fra disse. De viste til at veilederen aldri hadde nevnt at de skulle oppgi masteroppgaver som kilder. De anførte at masteroppgavene uansett ikke var brukt som kilder, men som mal for egen besvarelse. Masteroppgavene de hadde sett på hadde heller ikke oppgitt andre masteroppgaver

som kilder, selv om de så at de var inspirert av andre oppgaver. De hadde tolket dette som at det kun var direkte kilder som skulle oppgis, og at det ikke skulle føres kilder for deler av besvarelsen som kunne ligne på andres oppgaver. Det var heller ikke nødvendigvis mulighet til å vite at en annen oppgave hadde en lignende passasje som egen besvarelse. Studentene forklarte videre at de hadde lagt frem funn som ble skaffet gjennom intervju, og de hadde forsøkt å koble analyse til eksisterende forskning. De hadde oppgitt sidetall på all litteratur som var brukt, og de kunne knytte all forskning de hadde skrevet om til oppgitte kilder. Da det var lite relevant forskning tilknyttet temaet var det ikke uvanlig at de samme artiklene ble brukt i flere oppgaver. De anførte at det var naturlig med likheter i sammendrag, innledning og teori ved oppgaver med like problemstillinger og like kilder. Når det gjaldt plagiat av vedlegg anså de dette som ofte brukte maler, og ikke uvanlig. Studentene viste til en tilbakemelding de hadde fått fra veileder angående mangler ved kildehenvisning, og viste til at en sammenligning av deres førsteutkast og sluttproduktet viste at de hadde tatt dette til seg. Videre viste de til veileders kommentar angående deres intervjuer, og viste til at intervjuene kunne dokumenteres, og veileder hadde hatt tilgang til dette. Studentene viste så til at analyse, resultater og konklusjon var deres eget arbeid ut ifra deres data. Avslutningsvis viste de til at de hadde opplevd at veileder ikke hadde virket interessert i deres arbeid, og ikke hadde gitt tilstrekkelig veiledning.

Advokaten anførte at vilkårene for fusk ikke var opp fylt. Det ble anført at lærestedet ikke hadde vurdert andre grunner til likhetene. Det ble anført at skyldkravet var skjerpet til «utover enhver rimelig tvil». Det ble anført at studentene erkjente at kildehenvisningene kunne vært mer utfyllende, men dette skulle kun hatt betydning for karakterfastsettelsen. Studentene hadde forholdt seg til den informasjonen som de hadde fått fra lærestedet om kildehenvisninger.

Klagenemnda ved OsloMet behandlet saken i møte 06.10.2022. De fant at klageren hadde fusket forsettlig ved innleveringen av [REDACTED] i [REDACTED]. Nemnda la i sin vurdering avgjørende vekt på omfanget av tekstlikheten og den manglende kildehenvisningen. Nemnda fant det godtgjort at deler av besvarelsen bestod av plagiert materiale ved at det var benyttet tekst som ikke var henvist. Lik tekst var ikke markert som sitat. Nemnda fattet vedtak om annullering og utestenging i to semestre, herunder fra 07.10.2022 til 01.05.2023.

Klagerens advokat fremsatte klage 24.10.2022, og anførte at rettsanvendelsen og bevisbedømmelsen var uriktig.

Advokaten fremsatte supplerende klage 06.01.2023, og viste til tidligere anførsler.

Klagenemnda ved OsloMet vurderte klagen 12.01.2023, men fant ikke at det fremkom nye opplysninger som medførte at vedtaket skulle omgjøres. Klagenemnda opprettholdt sitt tidligere vedtak. Saken er deretter oversendt Felles klagenemnd for videre behandling.

Saken står for Felles klagenemnd slik den har gjort tidligere for underinstansen. Det vises til sakens dokumenter.

Rettslig grunnlag

Vilkårene for annullering på grunn av fusk følger av uhl. § 4-7 første ledd bokstav b. Vilkaene for utestenging gjelder tilsvarende, jf. § 4-8 tredje ledd.

I forarbeidene til lov om universiteter og høyskoler av 2005, fremgår det i merknadene til §§ 4-7 og 4-8 at bestemmelsene er en videreføring av §§ 42 og 54 i den gamle universitets- og høyskoleloven, og privathøyskoleloven §§ 10e og 10i, jf. Ot.prp. nr. 79 (2003-2004) kap. 12. Dette innebærer at rettskilder til den tidligere loven fortsatt kan være relevante.

Bestemmelsen i uhl. § 4-7 første ledd bokstav b omfatter fusk på «eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av vedkommende kurs», jf. § 4-8 tredje ledd. Klagerens [REDACTED] er omfattet av bestemmelsene.

Videre må to kumulative vilkår være oppfylt. For det første må det rent objektivt foreligge fusk eller forsøk på fusk. For det andre må det foreligge subjektiv skyld. Studenten må ha handlet forsettlig eller grovt uaktsomt, jf. uhl. § 4-8 tredje ledd og § 4-7 første ledd bokstav b.

Objektivt vilkår

Det første spørsmålet Felles klagenemnd skal ta stilling til er om forholdet objektivt sett er fusk.

Departementet har uttalt seg nærmere om meningsinnholdet i fuskebegrepet i Ot.prp. nr. 40 (2001-2002) punkt 12.1.10 på side 54, hvor det blant annet heter:

Departementet legger til grunn at det er å anse som fusk når en student har ulovlige hjelpemidler tilgjengelige under en eksamen eller på andre måter handler i strid med eksamensreglementet eller regler om kildebruk.

Det følger av forskrift om studier og eksamen ved OsloMet - storbyuniversitetet § 7-5 første ledd hva som skal anses som fusk:

§ 7-5. Fusk

(1) Som fusk eller forsøk på fusk ved eksamen eller prøve regnes blant annet:

...

b. å presentere andres arbeid som sitt eget

c. å sitere kilder eller på annen måte benytte kilder i skriftlige arbeider uten tilstrekkelige kildehenvisninger

...

e. å handle i strid med gjeldende regelverk eller retningslinjer for den enkelte eksamen.

...

Felles klagenemnd har merket seg anførselen om at beviskravet er skjerpet ved at det «utover enhver rimelig tvil» må utelukkes at likhetene skyldes lovlige årsaker. Nemnda er ikke enig i at det strafferettslige beviskravet kommer til anvendelse. Nemnda mener for øvrig at beviskravet ikke blir satt på spissen i foreliggende sak.

Felles klagenemnd har funnet det bevist at forholdet objektivt sett er fusk. I vurderingen av det objektive vilkåret har Felles klagenemnd lagt vesentlig vekt på Ouriginalrapportene og sensors udaterte rapport, hvor tekstlikhetene som er avdekket mellom klagerens besvarelse og masteroppgavene fra NTNU og NHH fremkommer. Nemnda viser til at det foreligger en betydelig grad av tekstlikhet, hvor blant annet deler av besvarelsen som omhandler problemstilling, teoretisk grunnlag og metodisk tilnærming inneholder flere avsnitt med lik eller tilnærmet lik tekst som kildene. I tillegg er intervjuguiden i stor grad direkte kopi av intervjuguiden til masteroppgaven fra NTNU. Klageren har ikke henvist til masteroppgavene, og lik tekst er ikke markert som sitat. Når dette ikke er gjort, vil det for leseren ikke være mulig å skille mellom hva klageren har skrevet og hva andre har skrevet.

Nemnda har merket seg anførselen om at klageren har brukt de samme kildene som i masteroppgavene, og at det er henvist til disse. Nemnda bemerker at dette ikke er avgjørende, da den avdekkede tekstligheten er mellom klagerens besvarelse og de to masteroppgavene.

Nemnda har merket seg klagerens anførsler om at det er naturlig at det oppstår likheter som følge av bruk av samme tema og kilder. Nemnda bemerker at det ikke er usannsynlig at ulike besvarelser med samme tema og kilder vil ha noen likheter. Likevel vurderer nemnda at likhetene som er avdekket mellom klagerens [REDACTED] og masteroppgavene fra NTNU og NHH ikke alene kan tilskrives dette, og viser til det som er beskrevet ovenfor om likhetens omfang og art.

Nemnda har videre merket seg anførselen om at de manglende kildehenvisningene er faglig svakhet som kun skal få betydning for karakterfastsettelsen. Nemnda bemerker at grensen mellom fuskebegrepet og hva som utgjør svakt faglig håndverk ikke blir satt på spissen i denne saken. Det er snakk om stor tekstlighet uten tilstrekkelig kildehenvisning og markering som sitat, og ikke faglig svak fremstilling. Det vises til foregående avsnitt.

Felles klagenemnd har kommet til at det objektive vilkåret for fusk er oppfylt, jf. forskrift om studier og eksamen ved OsloMet § 7-5 første ledd.

Subjektivt vilkår

Det neste spørsmålet Felles klagenemnd skal ta stilling til er om vilkåret forsett eller grov uaktsomhet (skyldkravet) er oppfylt.

Forsett foreligger i de tilfeller hvor en person har foretatt en bevisst handling. Dette innebærer at klageren må ha vært klar over den faktiske handlingen som medførte at det objektive fuskevilkåret er oppfylt.

Det er ikke krav om hensikt om fusk for å oppfylle kravet til forsettlig utført fuskehandling.

Kravet til forsett omfatter heller ikke kunnskap om hvorvidt handlingen er ulovlig eller ikke.

Felles klagenemnd finner det bevist at klageren har fusket forsettlig i forbindelse med innleveringen av [REDACTED]

I vurderingen av vilkåret om skyld legger nemnda vesentlig vekt på arten og omfanget av tekstligheten som er avdekket mellom klagerens [REDACTED] og masteroppgavene fra NTNU og NHH. De objektive funnene underbygger klagers subjektive skyld. For nemnda fremstår det klart at klageren har vært bevisst på bruken av andres tekst uten henvisning. Felles klagenemnd finner at klageren har opptrådt forsettlig.

Felles klagenemnd finner at det subjektive vilkåret for fusk er oppfylt.

Rettsvillfarelse

Felles klagenemnd har merket seg anførselen om at klageren har oppgitt kilder slik de har fått informasjon om fra studiestedet, og at veileder ikke hadde informert om at de måtte oppgi masteroppgaver som kilder. Felles klagenemnd oppfatter dette som en anførsel om rettsvillfarelse.

Hvorvidt uvitenhet om gjeldende regler kan fritas for ansvar, er et spørsmål om rettsvillfarelse. Felles klagenemnd bemerker at villfarelse om regler kun kan fritas for ansvar dersom villfarelsen har vært aktsom, det vil si unnskyldelig.

Felles klagenemnd vil i denne forbindelse vise til Ot.prp. nr. 40 (2001-2002) under punkt 12.1.10 «Til § 54. Annullering av eksamen eller prøve», hvor departementet har uttalt følgende:

I eksamens- og prøvesituasjoner stilles det høye aktsomhetskrav til studentene, og den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk før eksamen.

I tillegg vises det til forarbeidene til uhl. § 4-7, Prop. 59 L (2013-2014):

Det legges til grunn en meget streng aktsomhetsplikt for studentene ved eksamen. I dette ligger det en plikt for studentene til å sette seg inn i eksamensreglementet og hvilke hjelpemidler som er tillatt brukt under selve eksamen.

Felles klagenemnd vil understreke at det er studentenes eget ansvar å sette seg inn i hvilke regler og krav som gjelder for den enkelte prøvingssituasjonen, herunder reglene om kilde- og sitatbruk ved ulike eksamensformer. Det fremgår av forskriften at det regnes som fusk å sitere kilder uten henvisning, og studentene bekrefter ved semesterregistrering at de skal gjøre seg kjent med gjeldende lover og forskrifter. Det forventes at klageren har kunnskap om kravene til korrekt kildebruk. Dersom klageren var usikker på reglene for kildebruk, ga det klageren en særskilt oppfordring til å undersøke dette nærmere med lærestedet.

Nemnda har merket seg at klageren og sensor uttaler seg forskjellig om informasjon som ble gitt om kildehenvisninger og bruk av andre masteroppgaver. Nemnda påpeker at det uansett er studentenes eget ansvar å påse at deres innleverte besvarelse er i tråd med gjeldende regler, herunder reglene for kildehenvisning.

Felles klagenemnd har på bakgrunn av det ovennevnte funnet at klageren ikke var i unnskyldelig rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk og kildebruk.

Reaksjon

I henhold til uhl. § 4-7 første ledd og § 4-8 tredje ledd er det hjemmel for annullering og utestenging fra institusjonen, samt tap av retten til å gå opp til eksamen ved andre institusjoner i inntil ett år.

Felles klagenemnd har funnet det bevist at klageren har fusket forsettlig i forbindelse med innlevering av [REDAKERT] i emnet [REDAKERT]

Forsettlig fusk innebærer et grovt tillitsbrudd, og både allmennpreventive og individualpreventive hensyn tilsier at det må reageres strengt.

Etter retts- og forvaltningspraksis er den normale reaksjonen ved forsettlig fusk annullering og utestenging i to semestre uavhengig av størrelsen på den aktuelle eksamen, prøve eller kurs.

Klagenemnda ved OsloMet har fattet vedtak om annullering av klagerens [REDAKERT] og utestenging i perioden 07.10.2022 til 01.05.2023. Dette er i tråd med praksis.

Felles klagenemnd har etter en konkret vurdering kommet frem til at den totale saksbehandlingstiden var for lang ved forrige behandling av saken. Nemnda viser til at mistanken om fusk oppstod i juni 2022, og det tok deretter 7 måneder før saken ble oversendt Felles klagenemnd. Saken ble registrert mottatt i sekretariatet for Felles klagenemnd 19.01.2022, men grunnet stor saksmengde ble klagen først behandlet i møte 01.06.2023. Slik nemnda vurderer det, hadde ikke saken den fremdriften den skulle ved forrige behandling av saken. Videre var behandlingstiden på ca. 11 måneder fra mistanken om fusk oppstod til saken ble behandlet av Felles klagenemnd forrige gang. Dette er for lang total saksbehandlingstid. Slik nemnda vurderer det skal den lange saksbehandlingstiden, som klageren ikke kan lastes for, medføre nedsettelse av utestengelsesperioden til ett semester.

Felles klagenemnd har etablert en praksis for at lang samlet saksbehandlingstid før klagenemnda tar stilling til saken, kan føre til nedsatt reaksjon. Bakgrunnen for dette er at lang ventetid på å få en avklaring, kan utgjøre en ekstra belastning for klageren. Nemnda har på denne bakgrunn vurdert om det skal ha betydning for reaksjonsfastsettelsen at saken nå gjenopptas ca. 10.5 måneder etter at Felles klagenemnd behandlet saken første gang. Nemnda har kommet til at det ikke er grunnlag for nedsettelse av reaksjonen i tilfeller der en kommer til at nemndas første vedtak var innholdsmessig riktig. Klageren har da fått en avklaring ved det første vedtaket, og det forhold at saken senere gjenopptas på grunn av at Felles klagenemnd ikke var vedtaksfør ved første gangs behandling, utgjør etter nemndas vurdering ikke en slik tilleggsbelastning at det tas hensyn til ved reaksjonsfastsettelsen.

Felles klagenemnd har funnet at annullering av [REDACTED] og utestenging i ett semester er en riktig reaksjon i denne saken, på grunn av den lange saksbehandlingstiden forrige gang. Felles klagenemnd endrer reaksjonen fastsatt av underinstansen.

Vedtaket er etter ny behandling i samsvar med det Felles klagenemnd kom til i vedtak fattet 02.06.2023, men siden dette vedtaket er ugyldig på grunn av feil sammensetning av nemnda, opphever Felles klagenemnd dette vedtaket og treffer nytt vedtak, jf. forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav c.

VEDTAK

Vilkårene i uhl. § 4-7 første ledd bokstav b og § 4-8 tredje ledd er oppfylt. Felles klagenemnd bestående av Ernst Nordtveit, Fredrik Boksasp, Liv Sandvik, Frode Randal og Amina Louise Persen har fattet slikt enstemmig

v e d t a k:

1. Vedtak fattet av Felles klagenemnd 02.06.2023, oppheves
2. Vedtak fattet av klagenemnda ved OsloMet i sak 22/04933, endres fra annullering av [REDACTED] og utestenging i to semestre, til annullering av [REDACTED] og utestenging i ett semester.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

Ernst Nordtveit
leder for Felles klagenemnd

Klagenemndas vedtak kan bringes inn for prøving ved tingretten. Slikt søksmål må reises innen tre måneder etter at endelig vedtak foreligger. Søksmålsfristen beregnes fra 20.04.2024. Institusjonen dekker alle omkostninger ved søksmålet i første rettsinstans, herunder også honorar til saksøkers advokat etter offentlig salærsats, jf. uhl. § 4-11 og § 4-8 femte ledd.

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur.